

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۸۴۰

تاریخ ۱۸ / ۱ / ۷۵

پیوست دارد

بجانب

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۶۹۶۴/۱۰۸۳۱۹ مورخ ۱۳۷۵/۹/۲۷ دولت در مورد موافقتنامه بازرگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت که در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۷۶/۱/۱۷ مجلس شورای اسلامی عینا به تصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می گردد. / ان

علی اکبر ناطق نوری

رئیس مجلس شورای اسلامی

تعلیه

لایحه موافقتنامه بازرگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت

ماده واحده - موافقتنامه بازرگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت
مشتمل بر یک مقدمه و (۱۷) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده
می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه بازرگانی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت که از این پس "طرفین متعاقد" نامیده
می شوند، با تمایل به تسهیل و توسعه روابط تجاری بر پایه برابری، عدم تبعیض و حفظ
منافع متقابل بین دو کشور و با اعتقاد به اینکه همکاری در زمینه تجاری برای دستیابی به
حداکثر توسعه در کشورهای خود امری ضروری می باشد، بشرح ذیل توافق نمودند:

ماده ۱- طرفین متعاقد علاقه مشترک خود را به توسعه و تنوع بخشیدن به روابط تجاری
بین دو کشور، در چهارچوب قوانین، قواعد و مقررات حاکم در دو کشور اعلام می دارند.

ماده ۲- مقامات ذیصلاح طرفین متعاقد براساس قوانین، قواعد و مقررات جاری در
کشور خود مجوزهای ورود و صدور را برای کالاهایی که نیاز به مجوز قبلی دارند، صادر
خواهند نمود.

ماده ۳- مبادله کالاها بین دو کشور بر مبنای قوانین، قواعد و مقررات حاکم در هر یک از
دو کشور و براساس قراردادهای منعقد شده بین اشخاص حقیقی و حقوقی دو کشور که مجاز به
انجام صادرات و واردات هستند، انجام خواهد گرفت.

تعالیه

ماده ۴- سازمانهای ذیصلاح دو کشور باید در چهارچوب این موافقتنامه، برای کلیه کالاهای صادراتی به طرف دیگر گواهی مبدا صادر نمایند.

ماده ۵- مبادله کالاها و خدمات بین دو کشور در چهارچوب این موافقتنامه و براساس استانداردهای مورد توافق سازمانهای ذیربط طرفین متعاهد صورت خواهد گرفت.

ماده ۶- طرفین متعاهد جهت تسهیل در امر ترانزیت کالاهای تجاری براساس این موافقتنامه در موارد زیر توافق نمودند:

الف - تسهیل آزادی عبور کالا از مبدا سرزمین هریک از طرفین متعاهد به مقصد سرزمین کشور ثالث.

ب - تسهیل آزادی عبور کالا از مبدا سرزمین کشور ثالث به مقصد سرزمین هریک از طرفین متعاهد.

ج - بندهای "الف" و "ب" فوق، تابع شرایط و مقررات ملحوظ در موافقتنامه حمل و نقل کالا خواهند بود که با توجه به قوانین و مقررات عمومی و جاری در هریک از دو کشور به امضا خواهد رسید.

ماده ۷- قیمت کالاهایی که در چهارچوب این موافقتنامه مبادله می شوند، براساس قراردادهای منعقد شده بین اشخاص حقیقی و حقوقی دو کشور، با توجه به نرخ رایج تسعیر در بازارهای بین المللی در آن زمان برای کالاهای مشابه توسط اشخاص مزبور تعیین می شود.

ماده ۸- طرفین متعاهد، ضمن تشویق، تسهیلات لازم را جهت مشارکت سازمانها، موسسات و شرکتهای خود، در نمایشگاههای بین المللی که در قلمرو هریک از طرفین برگزار می گردد و نیز برپایی نمایشگاههای اختصاصی در دو کشور را فراهم خواهند نمود.

ماده ۹- طرفین متعاهد، با توجه به قوانین، قواعد و مقررات حاکم در کشورهای خود

تعلیه

اجازه ورود و صدور تولیدات ذیل را با معافیت از حقوق گمرکی، سود بازرگانی، مالیاتها و سایر هزینه‌های مشابه خواهند داد:

الف - کالاها و نمونه‌های تبلیغاتی (کاتالوگها، جزوات، عکس و غیره...) مورد نیاز برای اخذ سفارشات.

تولیدات، کالاها و مواد لازم برای بازارهای مکاره و نمایشگاهها مشروط بر اینکه مجددا صادر شوند.

ماده ۱۰- تمام پرداختهای بین دو کشور با هر ارز قابل تبدیل انجام خواهد پذیرفت. در عین حال سازمانهای ذیربط و یا شرکتهای دو کشور می‌توانند از دیگر روشهای پرداخت مورد توافق برای تسویه معاملات بین خود استفاده نمایند.

ماده ۱۱- طرفین متعاهد موافقت نمودند که اتاقهای بازرگانی خود را به حفظ همکاری موثر، نزدیک و تبادل هیاتهای بازرگانی و برگزاری سمینارها و کنفرانسهای تخصصی بمنظور آشنایی با محصولات یکدیگر و بازاریابی آنها تشویق کنند، و برای نیل به این منظور تسهیلات لازم را فراهم آورند.

ماده ۱۲- طرفین متعاهد موافقت نمودند که کمیته مشترکی مرکب از نمایندگان دو طرف متعاهد بمنظور حل مشکلاتی که ممکن است در اجرای این موافقتنامه بروز نماید و پیشنهاد روشهایی با هدف ترغیب و گسترش روابط تجاری بین دو کشور تشکیل دهند. این کمیته با درخواست هر یک از طرفین متعاهد، متناوبا در هر یک از دو کشور تشکیل خواهد گردید.

ماده ۱۳- هر نوع اصلاحات و ضمایم این موافقتنامه نیاز به توافق کتبی طرفین متعاهد دارد، این اصلاحات و ضمایم طبق مفاد بند اول ماده (۱۵) این موافقتنامه قابل اجرا خواهد بود.

تعلیه

ماده ۱۴-

۱- کلیه مسایلی که ممکن است در رابطه با اجرا یا تفسیر این موافقتنامه بوجود آید، ابتدا از طریق کمیته مشترک مذکور در ماده (۱۲) حل و فصل خواهد شد در صورت عدم حصول توافق، هرکدام از طرفین متعاقد می‌تواند بر طبق مفاد این ماده با اعلام کتبی به طرف دیگر موضوع را به دیوان داور و ویژه ارجاع نماید.

۲- دیوان داور و به طریق زیر تشکیل می‌گردد: ظرف دو ماه از تاریخ دریافت درخواست داور و هرکدام از طرفین متعاقد یک عضو انتخاب خواهند نمود. سپس هر دو عضو یکی از اتباع کشور ثالث را بعنوان سرداور انتخاب خواهند نمود تا بوسیله دو طرف منصوب گردد، سرداور ظرف سه ماه پس از انتخاب دو عضو دیگر منصوب خواهد شد.

۳- اگر در مدت مذکور در بند (۲) هرکدام از طرفین داور خود را انتخاب نکند یا داوران در مورد سرداور به توافق نرسند، می‌توان از رییس دیوان بین‌المللی دادگستری برای انتصاب افراد فوق درخواست کرد اگر وی از اتباع هر یک از طرفین متعاقد باشد و یا به نحوی از اجرای وظیفه مذکور خودداری نماید از معاون او برای انجام این کار دعوت خواهد شد در صورتیکه معاون نیز از اتباع هر یک از طرفین متعاقد باشد و یا از انجام وظیفه خودداری نماید یکی از اعضای ارشد بعدی دیوان بین‌المللی دادگستری که از اتباع هیچکدام از طرفین متعاقد نباشد برای انجام انتخاب دعوت خواهد شد.

۴- دیوان داور و با اکثریت آرا تصمیم خواهد گرفت و تصمیم مزبور لازم‌الاجرا می‌باشد. هرکدام از طرفین متعاقد هزینه‌های داور و وکلای خود را در جریان رسیدگی داور و خواهند پرداخت، هزینه سرداور و بقیه هزینه‌ها بصورت مساوی توسط طرفین متعاقد پرداخت خواهد گردید، مگر اینکه دیوان داور و به نحو دیگری اتخاذ تصمیم نماید. دیوان داور و آیین کار خود را تعیین خواهد کرد.

ماده ۱۵- این موافقتنامه پس از آنکه طرفین متعاقد رعایت الزامات قانونی برای لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه را به یکدیگر اطلاع دهند لازم‌الاجرا خواهد شد. این موافقتنامه به مدت سه سال معتبر خواهد بود و برای مدت یا مدت‌های مشابه تمدید خواهد گردید، مگر آنکه یکی از طرفین متعاقد طی یادداشت کتبی و شش ماه قبل از انقضای

تعلیه

دوره اولیه یا هر دوره بعدی نظر خود را مبنی بر فسخ موافقتنامه اعلام نماید.

ماده ۱۶- مفاد این موافقتنامه بر قراردادهایی که در زمان اعتبار آن منعقد ولی در زمان پایان موافقتنامه کاملاً اجرا نشده است، نافذ خواهد بود.

ماده ۱۷- این موافقتنامه جایگزین موافقتنامه تجاری مورخ ۱۳۴۷/۸/۱۵ هجری شمسی برابر ۶ نوامبر ۱۹۶۸ میلادی بین دو کشور خواهد بود.

این موافقتنامه در تاریخ چهارم دی ماه ۱۳۷۴ برابر با بیست و پنجم دسامبر ۱۹۹۵ میلادی در دو نسخه متساوی الاعتبار اصلی به زبانهای فارسی و عربی و انگلیسی در تهران تنظیم گردیده در صورت اختلاف در تفسیر، نسخه انگلیسی ملاک عمل خواهد بود. /ن

از طرف دولت کویت
هلال مشاری المطیری
وزیر تجارت و صنایع

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران
یحیی آل اسحاق
وزیر بازرگانی

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و هفده ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ هفدهم فروردین ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و شش به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. /ن

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی